

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z odwołania L. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Sosnowcu

o wysokość świadczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 26 lipca 2023 r.

skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach o sygn. akt III AUa 380/21,

1. odrzuca skargę;

2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Katowicach na rzecz L. F. 200 (dwieście) złotych uiszczonych tytułem opłaty od skargi.

UZASADNIENIE

Pismem z 25 stycznia 2023 r. L.F. wniosła do Sądu Najwyższego samodzielnie sporządzoną skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach pod sygn. akt III AUa 380/21.

Pismem z 20 kwietnia 2023 r. r. pr. J. P. przedłożyła pełnomocnictwo do reprezentowania L. F, w postępowaniu, jednocześnie oświadczając, że podtrzymuje skargę skarżącej oraz wnosi o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu cywilnym obowiązuje przed Sądem Najwyższym

obowiązkowe zastępstwo strony przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87¹ § 1 k.p.c.), co dotyczy też postępowania ze skargi na przewlekłość postępowania sądowego (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość).

Oznacza to, że w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolność strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych jest wyłączona. W konsekwencji czynności podejmowane przez stronę osobiście w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, z zastrzeżeniem przypadków wymienionych w art. 87¹ § 2 k.p.c., są bezskuteczne (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 marca 2006 r., III CZ 5/06; 6 lutego 2013 r., V CZ 88/12; 18 października 2018 r., I NSP 75/18; 1 kwietnia 2021 r., I NSP 16/21).

Skarga wniesiona osobiście przez stronę jest dotknięta brakiem formalnym nieusuwalnym, skutkującym odrzuceniem bez wzywania do uzupełniania tego braku i bez możliwości jego usunięcia przez pełnomocnika. W orzecnictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że uzupełnienie lub „poparcie” przez profesjonalnego pełnomocnika skargi wniesionej osobiście przez stronę nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 87¹ § 1 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 11 marca 2008 r., II CZ 2/08; 30 czerwca 2020 r., III CZ 1/20; 12 kwietnia 2022 r., I NSP 86/22). Niedopuszczalne i bezskuteczne jest potwierdzenie pisma procesowego strony przez profesjonalnego pełnomocnika (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 30 czerwca 2020 r., II CZ 3/20).

Z tych powodów skarga podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. oraz w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

O zwrocie opłaty orzeczono na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość.

[as]

[KF]

